

Interview met Kees Plaisier

Sinds begin januari is er een nieuwe directeur voor het Nationaal Brandweermuseum in Hellevoetsluis. Eén-Eén-Twee zocht hem op, zodat brandweerminnend Nederland hem kan leren kennen. Het bleek geen nieuw aanstormend talent uit het museumland of een oude rot uit het brandweervak, maar een zeer ervaren museumman te zijn. Kees Plaisier is zijn naam en die draagt hij met recht. Hij lijkt overal plezier in te hebben, hoe groot de uitdagingen ook lijken! Een kennismaking met een bijzonder mens.

Kees, je bent organisatieadviseur, trainer, dichter, neushoorn-liefhebber; hoe kom je zo in de museumwereld verzeild en in het bijzonder bij het Nationaal Brandweermuseum?

Sinds 1987 werk ik in de museumwereld. Ik had het geluk veel verschillende dingen te kunnen doen, zowel in Nederland als in het buitenland. Het bestuur van het museum heeft me gevraagd. Ik ben een pleitbezorger van kleinere musea met vrijwilligers. Ik vind dat die musea en alle mensen die er voor werken meer erkenning verdienen. Die musea betekenen veel voor de mensen die er werken en voor de samenleving. Het Nationaal Brandweermuseum is zo'n vrijwilligersmuseum. Dat help ik graag een stukje vooruit.

Is dit je eerste nadere kennismaking met de brandweer en wat vind je van het brandweervak, de mensen en de organisaties?

Van de brandweer weet ik eigenlijk nog heel weinig. Ik merk wel dat het een heel eigen wereld is met mensen die er heel erg bij betrokken zijn en als ze er eenmaal in zitten er vaak heel lang in blijven. Voor een museumman is het een wereld met heel veel kanten en met een indrukwekkende geschiedenis. Wat mij ook erg interesseert is het menselijk

aspect. Hoe ervaren brandweermensen en hun partners het vak en hoe gaan ze om met de beangstigende kanten ervan?

Het Nationaal Brandweermuseum heeft een prachtige collectie, maar de locatie, inrichting en presentatie kunnen wel wat verbetering gebruiken. Wat wil je dit jaar allemaal aanpakken en in welke volgorde?

De collectie is groot en rijk, maar moet meer 'tot leven gewekt worden'. Mijn eerste aandacht gaat echter uit naar de mensen die in het museum werken. Dat is een schat aan kennis, ervaring en talenten. Die mensen kunnen de collectie toegankelijk maken en met hun werkracht en hun creatieve ideeën kan het museum veel beter zichtbaar en aantrekkelijker worden.

De taakverdeling in het museum is een belangrijk punt, de interne communicatie ook.

We gaan werken aan de registratie van de collectie, de ontsluiting van de collectie en aan de zorg voor de collectie: niet alleen voor de voertuigen, maar ook voor al het andere dat de collectie te bieden heeft.

We gaan de samenwerking versterken met belangrijke partners, zoals het Nationaal Brandweer-documentatiecentrum, de Werkgroep Brandweer Historie, de brandweerkorpsen, de lokale en regionale collega's. We gaan ook meer aandacht besteden aan marketing en public relations, aan educatie

Museumdirecteur Kees Plaisier:
"U hoort nog van ons!"

en aan contacten met scholen bijvoorbeeld. Veel meer kan ik er nog niet over zeggen, ik ben nog maar twee weken bezig.

Wat voor nieuwe activiteiten mogen we van je verwachten?

Wat voor de buitenwereld zichtbaar wordt, is maar een deel van het werk. Achter de schermen gebeurt veel zoals ik hiervoor al heb gezegd. Maar op dit moment denk ik ook aan een reeks kleinere activiteiten voor het publiek, zoals contact met partners van brandweermensen, aandacht voor de verjaardag van Jan van der Heiden, regelmatig vertonen van films over branden en brandweer, meer aandacht voor kinderen, onderdelen van de collectie speciaal belichten, activiteiten in samenwerking met regionale kunstenaars, regelmatige aandacht voor aspecten van de brandweergeschiedenis, aandacht voor het brandweerkinderboek..

Het menselijk aspect van de brandweer(historie) vindt ik erg belangrijk voor het museum en voor het contact met het publiek. Hoewel ik het technische aspect zeker niet wil verwaarlozen. Onze

Hier gaat de komende jaren nog veel gebeuren: het museum pand in Hellevoetsluis.

website gaan we ook op korte termijn weer up-to-date maken. Dan komt er ook een e-mail nieuwsbrief. We zullen bekijken welke rol het museum kan spelen in de bewustwording van het publiek in veiligheid en in preventie. Wat het beleid betreft moet het bestaande beleidsplan worden uitgewerkt, er moet een collectieplan komen en een marketingplan. Het is mijn taak om de marsroute uit te zetten naar erkenning van het museum als geregistreerd museum. Daarvoor moet namelijk nog veel gebeuren.

Je hebt gemerkt dat er meerdere organisaties bij het Nationaal Brandweermuseum betrokken zijn. Met wie heb je allemaal al contact gehad en met wie zou je de

banden verder willen aanhalen of opnieuw aanknopen?

Met het NBDC ben ik in overleg. Dat is voor het museum van wezenlijk belang. Veel musea zouden geweldig in hun nopjes zijn als ze over zo'n contact zouden kunnen beschikken. De Werkgroep Brandweer Historie is voor de inhoud en voor de kennis ook al van heel veel betekenis. Met die mensen heb ik ook contact. We gaan zeker nauw samenwerken. Vanzelfsprekend is de brandweerwereld een onmisbare partner, zowel regionaal als nationaal. Daarmee gaan we de banden aanhalen. Het museumplatform in Hellevoetsluis, de gemeente Hellevoetsluis, de collega-musea in de regio, de regionale en lokale pers zijn ook belangrijke partners waarmee we de contacten zullen verstevigen. Ik heb er nu nog geen volledig beeld van, dus ik ben zeker nog een paar vergeten.

Je bent nogal wat van plan; lukt dat met de mensen die er nu zijn, of kan je nog nieuwe vrijwilligers gebruiken? En kunnen de mensen ook nog donateur worden?

We kunnen zeker nog vrijwilligers gebruiken, zowel technenuten als anderen. Rondleid(st)ers en baliemedewerk(st)ers, mensen die willen werken aan de registratie van de collectie, mensen die willen werken aan de zorg voor de textiele collectie (kleding, uniformen, hoofddeksels, vaandels),

mensen die willen werken aan de documentatie en aan de papieren collectie (prenten, boeken, posters).

We gaan binnenkort een donateursactie opzetten. Dat onderwerp is een beetje achterop geraakt. Voor die actie kunnen we trouwens ook wel een vrijwilliger gebruiken. Er zijn nu maar erg weinig donateurs. We zullen in onze actie natuurlijk ook duidelijk maken wat de donateurs voor hun steun terug krijgen. Vriendschap komt van twee kanten.

Wanneer gaat het museum weer open?

De datum voor de seizoensopening is nog niet vastgesteld, maar dat zal omstreeks begin april zijn en in de pers en op onze website bekend gemaakt worden.

Bij de seizoensopening zal aan één van de kleinere onderdelen van de collectie speciale aandacht besteed worden, we pakken ook weer uit met één van onze prachtige tot de verbeelding sprekende grote collectieonderdelen, ik hoop dat er muziek zal zijn en dan hopen we ook een bescheiden monument voor omgekomen brandweermensen te kunnen presenteren.

U hoort nog van ons!

We kijken er reikhalzend naar uit! Via Eén-Eén-Twee zullen we proberen u op de hoogte te houden!

